

Kız ve Deniz Samuru

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Deniz Samuru

Aysel Banu YAVUZAL

Mia, Bayan Lee'nin aydınlık sınıfında sırasında oturuyordu. Bayan Lee gülümsedi ve "Yeni okul projemiz okyanus ve deniz canlıları hakkında," dedi. Mia'nın kocaman yuvarlak kahverengi gözleri heyecanla büyüdü. Okyanusu her şeyden çok severdi. Kırmızı saç tokasını taktı ve yeşil sırt çantasını hazırladı. "Şimdiye kadarki en güzel okyanus hikâyesini bulacağım," diye fısıldadı.

Okuldan sonra Mia sarı yağmur çizmelerini ve mavi kot tulumunu giydi. Yeşil sırt çantası zıplayarak plaja yürüdü. Okyanus dev bir mavi battaniye gibi parlıyordu. "Merhaba, okyanus!" diye seslendi. Serin bir esinti çillerini gıdıkladı. Yosun ormanını keşfetmek için sabırsızlanıyordu. Burası büyümlü bir su altı ormanına benziyordu.

Mia sığ suya adım attı. Yosun ormanı bir dans gibi usulca salınıyordu. Uzun, yeşil yosunlar güneşe doğru uzanıyordu. "Vay canına," diye fısıldadı Mia. "Bu harika!" Yosun yapraklarının arasında kıpır kıpır yüzen minik balıklar gördü. Birden yakınlarda bir şey su sıçrattı. Mia dönüp baktı. Bu ne olabilirdi?

Sudan küçük kahverengi bir kafa çıktı. Küçük yuvarlak koyu gözleri ve uzun beyaz bıyıkları vardı. "Merhaba!" dedi Mia. Deniz samuru sırtüstü yüzüyor ve patisini sallıyordu. "Ben Pip," der gibiydi. Mia güldü. "Çok tatlısın!" Pip takla attı ve su sıçratarak gösteri yaptı. Mia bir arkadaş bulduğunu biliyordu.

Pip yaklaştı ve patilerinin arasında mor bir deniz kestanesi tuttu. "Bu senin öğle yemeğin mi?" diye sordu Mia. Pip başını salladı ve kestanesi kırdı. Mia kocaman gözlerle izledi. "Deniz kestanesi mi yiyorsun?" Pip keyifle yedi. Mia projesini hatırladı. "Bana daha fazlasını gösterebilir misin?" diye sordu. Pip cıvıladı ve yosun ormanına doğru yüzdü.

Mia, Pip'i salınan yosunların arasından takip etti. Pip daldı ve bir deniz kestanesi daha çıkardı. "Deniz kestaneleri yosun yer," dedi Mia yavaşça. "Yani çok fazla kestane olursa yosun ormanı küçülür." Pip başını salladı. Mia, samurun iştahının kestaneleri nasıl dengede tuttuğunu gördü. "Sen bir bahçıvan gibisin!" diye haykırdı. Pip suda döndü.

Pip, Mia'yı kayalık bir köşeye götürdü. "Bak!" Mia soluğunu tuttu. Minik balıklar yosunların içine saklanmıştı ve bir yengeç yanlarından geçti. "Yosun ormanı birçok deniz canlısına ev sahipliği yapıyor," dedi Mia. Pip sırtüstü yüzerek gururlu görünüyordu. Mia balıkları, yengeçleri ve hatta küçük bir ahtapotu saydı. Yosun ormanı hareketli ve canlılık doluydu.

Mia bir kayaya oturdu ve defterine resimler çizdi. Şöyle yazdı: "Deniz samurları deniz kestanesi yer. Deniz kestaneleri yosun yer. Çok fazla kestane, yosun ormanı olmaması demektir." Pip onun yazmasını izledi. Mia gülümsedi. "Yosun ormanını sağlıklı tutmaya yardım ediyorsun, Pip!" Pip patilerini çırpı. Mia kendini gerçek bir bilim insanı gibi hissetti.

Güneş batmaya başladı ve gökyüzü pembeye döndü. Mia eve gitmesi gerektiğini biliyordu. "Teşekkürler, Pip," dedi. "Bana çok şey öğrettin." Pip yaklaştı ve yumuşak bir patisiyle çizmesine dokundu. "Yakında geri geleceğim," diye söz verdi Mia. El sallayarak vedalaştı ve mutlu bir kalple eve yürüdü.

Evde Mia okul projesi üzerinde çalıştı. Ortasında Pip'in yüzdüğü büyük bir yosun ormanı resmi çizdi. Deniz samurları ve deniz kestaneleri hakkında bilgiler yazdı. Postere yosun ve deniz kabukları yapıştırdı. "Bu şimdiye kadarki en iyi projem," dedi. Annesi gülümsedi ve projeyi çantasına koymasına yardım etti.

Ertesi gün Bayan Lee, Mia'yı projesini paylaşmaya davet etti. Mia posterini eline alıp sınıfın önünde durdu. "Bir yosun ormanını ziyaret ettim," diye başladı. "Pip adında bir deniz samuruyla tanıştım." Sınıf öne doğru eğildi. Mia deniz samurlarının deniz kestanelerini nasıl yediğini gösterdi. "Bu, yosun ormanını sağlıklı tutuyor," diye açıkladı. "Ve yosun ormanı birçok deniz canlısına yiyecek ve barınak sağlıyor."

Mia, Pip'in çizimini işaret etti. "Deniz samurları denizin bahçıvanları gibidir," dedi. "Deniz samurlarını koruduğumuzda tüm okyanusu koruruz." Sınıf alkışladı ve tezahürat yaptı. Bayan Lee gururla gülümsedi. "Harika bir iş, Mia!" dedi. Mia sırtınca çilleri kırıştı.

Okuldan sonra Mia'nın sınıf arkadaşları ona sorular sordular. "Başka neler gördün?" diye sordu Ben. "Pip gerçekten kestaneyi kırdı mı?" diye sordu Sara. Mia her birine neşeli bir sesle cevap verdi. Onlara defterindeki çizimleri gösterdi. "Okyanustaki her hayvanın bir görevi olduğunu öğrendim," dedi. "Ve okyanusu temiz tutarak yardımcı olabiliriz."

Bayan Lee, Mia'nın posterini sınıf duvarına astı. "Bu harika bir hatırlatma," dedi. "Sağlıklı yosun ormanları deniz canlılarını korur." Mia içten içe ısındı. Pip'in çizimine baktı ve gülümsedi. Yosun ormanındaki macerasını asla unutmayacağını biliyordu.

O gece Mia, Pip'le birlikte yüzdüğünü hayal etti. Yosun ormanı salınıyor ve pırıldıyordu. Balıklar etrafında dans ediyordu ve Pip sırtüstü yüzerek mor bir deniz kestanesi tutuyordu. Mia mutlu bir iç çekişle uyandı. Okyanusu tekrar ziyaret etmek için sabırsızlanıyordu. "Teşekkürler, Pip," diye fısıldadı. "Sen gelmiş geçmiş en iyi öğretmensin."

Mia, küçük hayvanların bile büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi. Deniz samurları yosun ormanının sağlıklı kalmasına yardım eder ve yosun ormanı birçok deniz canlısına yiyecek ve barınak sağlar. Mia bu neşeli dersi herkesle paylaştı. Artık sınıfı, deniz samurlarını korumanın okyanusu korumaya yardımcı olduğunu biliyor. Ve Mia, meraklı bir kızın da fark yaratabileceğini biliyor.